

Egy politikai párt diskurzív valósága

2005–2006

Támogatta az OTKA [Országos Tudományos Kutatási Alap]

Az empirikus kutatás FIDESZ – Magyar Polgári Párt, illetve Magyar Polgári Szövetség sajátosságait vizsgálta, különös tekintettel az 1998 utáni időszakra. A munkában többen vettek részt, valamennyien azt MTA PTI Politikai Diskurzus Kutató Központ tagjai. A kutatás három nagyobb tématerületet fogott át. A *Reflexió* a Fidesz diskurzusát olyan politikai nyelvnek mutatta, amely egy-egy helyzetre és kihívásra adott válaszként fogható fel, ahol is a válasz mélyen beépül a párt önképébe és valóságfelfogásába. A kutatás egy mérsékelt politikai jelenlét, választási vereség és szervezeti elégtelenség problémájának nyelvi megoldását elemezte. A *Konstrukció* témakör a nyelvi konstrukciót helyezte a vizsgálat középpontjában, azaz a Fidesz diskurzusát általános nyelvi valóságteremtésnek fogta fel. A kutatások azt a figyelemre méltó tényre vizsgálták meg, hogy a Fidesz diskurzusába miként váltak dominánssá nem-politikai kifejezések. A harmadik, a *Kontextus* az előző kettővel szemben azt elemezte, hogy a politikai élet más szereplői hogyan beszéltek a Fideszről, és ezzel persze önmagukról. Konkrétan azt nézték meg, hogy milyen Fidesz képet prezentált egy politikai hetilap, egy folyóirat és egy könyv, illetve, hogy maga politikatudomány hogyan vett részt a „Fidesz-teremtésben”. A kutatás két fontos tanulságra is ráirányította a figyelmet. Az egyik, hogy a Fidesz a politika nyelvét és gondolkodását az elemzett időszakban *morális* és *szakrális* irányba mozdította el, vagyis saját szerepét egy olyan világ részeként képzelte el, és ennek megfelelően cselekedett, ahol az erkölcs és a hit uralkodik. Ez a párt politikai nézetit intranzigenssé tette. A másik feltárt vonás, hogy a Fidesz *újrakonstruálta* saját helyét és szerepét, ezzel együtt a magyar politikai életet több dimenzióját is.